

четѣ си, не се колебае. Когато човѣкъ се намѣри въ голѣма скрѣбъ и не знае, какво да прави, тогава само започва да чупи ржетѣ си. Когато изгуби богатството си, богатиятъ започва да чупи ржетѣ си, да се оплаква, да съжалява за изгубеното. Когато имате нужда отъ пари, или отъ друго нѣщо, идете при човѣкъ, който не чупи ржетѣ си. Той веднага ще ви каже: Приятелю, заповѣдай, колкото искашъ. Ще извади отъ кесията си 20—30 хиляди лева и ще ви услуги. Онзи, който се нуждае, той ще вземе само толкова лева, колкото му трѣбва. Това сѫ новитѣ хора, които разбираятъ и прилагатъ онѣзи принципи, върху които се гради бѫдещето общество. Що се отнася до стария животъ, всички го познаватъ, нѣма защо да се критикува този животъ.

„Остани съ настъ!“ Какво трѣбва да остане съ настъ? Онзи вѫтрешенъ методъ за работа. При сегашните условия, човѣкъ може да придобие толкова много знания, че да стане сухъ. При това положение, въ него се развива гордостта. Сухотата показва, че мислитѣ на човѣка сѫ неестествени. Това е лошъ признакъ. Обаче, голѣмата влага въ човѣка е друга крайност. Тя образува въ него много отлагания, вследствие на което той напълнява, става повече тлѣсть, отколкото трѣбва. Сухотата и дебелината въ човѣка сѫ две болезнени състояния. Нормалното състояние въ човѣка е, когато той е изтѣканъ само отъ мускули и отъ нерви. Тѣлото на нормалния човѣкъ е пластично, а движенията му сѫ хармонични и се предаватъ по всички удове на неговия организъмъ.

Да работимъ за Бога — това е вѣруюто, което всички трѣбва да носимъ въ себе си. Да работимъ за Бога, това значи да преустроимъ своето физическо тѣло. Когато работи за Бога, човѣкъ може да възкръсне, да придобие безсмъртие. Той може да възкръсне и докато е на земята още. Нѣкои евангелисти казватъ, че сѫ възкръснали. Тѣ възкръсватъ, но после пакъ умиратъ. За да бѫде възкресението непреривенъ процесъ, човѣкъ никога не трѣбва да грѣши. Ако грѣши, той пакъ ще се върне назадъ. Въ този смисълъ, възкресението подразбира законъ за възпитанието на душитѣ, правилно да разбираятъ и прилагатъ Божественитѣ закони. Казано е въ Писанието: „Който яде отъ забранения плодъ, той непременно ще умре.“ Това може да се потвърди съ редъ примѣри отъ живота. Напримѣръ, има случаи, когато нѣкой мѫжъ по никой начинъ не трѣбва да се ожени за дадена жена. Ако пристѫпи този законъ,